

Р Е Ш Е Н И Е №35

гр. Перник, 06 април 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на осми март две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.,*** като разгледа докладваното от съдията адм. дело №48 по описа за 2012 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл. 32, ал. 3 от Закона за администрацията/ЗА/.

Образувано е по жалба на **Кмета на Община Перник** срещу заповед № РД-9 от 31.01.2012 г. на Областен управител на област Перник, с която е отменена заповед № 75/18.01.2012 г. на Кмета на Община Перник.

Жалбоподателят счита, че атакуваната заповед е недопустима, поради това, че областен управител на област Перник по реда на административния контрол е отменил акт на кмета, който няма белезите по чл.21, ал.1 от АПК. Поддържа се твърдение, че отменената заповед има вътрешноеведомствен характер, поради което обжалването ѝ е недопустимо, както и отменителната заповед на областния управител.

Иска се от съда да приеме, че заповед № РД-9 от 31.01.2012 г. на Областен управител на област Перник е недопустима и да отмени същата като неправилна и незаконосъобразна.

Претендира присъждане на разноски в производството.

Ответникът по жалбата - Областен управител на област с административен център гр. Перник, чрез процесуален представител оспорва жалбата и счита, че не са налице сочените отменителни основания.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд гр.Перник, след като се запозна с твърденията, изложени в жалбата, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заповед № 75 от 18.01.2012 г., позовавайки се на разпоредбата на чл.44, ал.2 от ЗМСМА, Кметът на Община Перник е възложил финансовото, оперативното и организационното управление на Районен младежки дом – “Мошино” да се осъществява от Община Перник. По този начин е променено съществуващото до момента положение установено от 2000 г., РМД кв.Мошино да бъде на подчинение на Кмета на кметство “Изток”.

Срещу тази заповед е подадена жалба от Кмета на кметство “Изток”, пред областния управител, като се иска заповедта да бъде отменена като нецелесъобразна, да бъде прогласена нейната нищожност и незаконосъобразност.

Със заповед № РД-9/31.01.2012 г. Областния управител позовавайки се на жалбата депозирана пред него и разпоредбите на чл.32, ал.1 и ал.2 от ЗА и чл.45, ал.1 от ЗМСМА е

отменил заповед № 75 от 18.01.2012 г. на Кмета на Община Перник. В мотивите на отменителната заповед е посочено, че административния акт на общинската администрация не е съобразен с изискванията на чл.21, ал.1, т.2 от ЗМСМА и на чл.8, ал.1 от ЗОБС, което е довело до неговата материална незаконосъобразност. Пороците констатирани при осъществения административен контрол са съществени и налагат отмяната на заповед № 75/18.01.2012 г.

С оглед установеното от фактическа страна и предвид правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, за решаващият състав се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право на обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията (ЗА) е предоставено на областния управител специално правомощие да отменя незаконосъобразни актове на кметовете на общини в 14-дневен срок от получаването им или от сезирането му, т. е. да се произнася само по законосъобразността на актовете на кметовете, като се самосезира по негова преценка или когато е сезиран с жалба срещу акта на кмета. Съгласно чл. 32, ал. 3 от ЗА, заповедите на областния управител по ал. 2 могат да се обжалват пред съответния административен съд.

Компетентността на областния управител да се произнася относно актовете на кмета при оспорването им по административен ред е регламентирана и в чл. 45, ал. 1 от ЗМСМА, който гласи, че "актовете на кмета на общината могат да се оспорват по административен ред пред областния управител, освен ако в закон е предвидено друго". Правомощието на областният управител да отменя актовете на кмета не произтича от йерархическа подчиненост, тъй като областният управител е орган на държавната власт, а кметът е орган на местното самоуправление. Компетентността на областния управител произтича от изрична разпоредба на специален закон и се различава от тази на компетентността на йерархически по-горестоящия административен орган, който има правомощието да се произнася не само по законосъобразността, но и по целесъобразността на оспорения първичен административен акт. Областният управител е компетентен да се произнася само по законосъобразността на актовете на кмета на общината.

Правото на кмета да обжалва неблагоприятния за него отменителен акт на областния управител следва пряко от разпоредбата на чл. 32, ал. 3 от ЗА, която предвижда обжалване на заповедите на областния управител.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 32, ал.2 от ЗА. Спазен е и срокът за произнасяне съобразно чл. 32, ал.2, изр.2 от ЗА. Областния управител е сезиран на 21.01.2012 г. и е издал отменителната заповед на 31.01.2012 г.

Не се споделят изложените в жалбата твърдения за недопустимост на производството проведено от областния управител, тъй като е отменен акт който няма белезите на административен по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК. Правомощията на областния управител не се обуславят от вида на акта, достатъчно е такъв да бъде издаден от кмета на общината. Контролното правомощие доколкото то е обусловено от чл.32, ал.2 от ЗМСМА във вр. с чл.45, ал.4 от ЗМСМА, не е обвързано с издаването на индивидуален административен акт по смисъла на АПК. Контролът върху актовете на кмета на общината се отнася до всички актове, за които областният управител прецени, че са незаконосъобразни без оглед вида на акта. Обстоятелството дали контролирания от областния управител акт е административен не е предпоставка за упражняване на правомощията му по чл.32, ал.2 от ЗА, доколкото същото не е ограничено само до

индивидуалните административни актове издавани от кмета.

От съдържанието на заповед №75/18.01.2012 г. на Кмета на Община Перник е видно, че РМД – Мошино минава на финансово, оперативно и организационно подчинение на Община Перник. Изложените мотиви са свързани с оптимизиране дейността на общинската структура, като обосновават само целесъобразността на предприетите действия. Правилно при осъществяване на контролните си правомощия Областният управител е проверил съответствието на акта със закона и се е произнесъл относно неговата законосъобразност.

В общата хипотеза на административен контрол, по горестоящият административен орган има право да се произнася относно законосъобразността и целесъобразността на оспорения пред него административен акт. В приложимата в конкретния случай специална хипотеза, областния управител е компетентен да се произнася само по законосъобразността на актовете на кмета на общината. В мотивите на заповед № РД-9/31.01.2012 г. , областния управител е изложил мотиви свързани с незаконосъобразност на действията на общинската администрация инкорпорирани в отменения акт. Като нарушени са посочени нормите на чл.21, ал.2, т.2 от ЗМСМА и чл.8, ал.1 от ЗОБС.

Според мотивите на заповед №РД-9/31.01.2012 г., Кметът на Община Перник е предприел структурни промени без предварително същите да бъдат съгласувани с Общинския съвет. От представените писмени доказателства по делото е видно, че РМД-Мошино е включено като численост в щатното разписание на кметство Изток. Щатното разписание на кметството е утвърдено от кмета на кметство и там като служители в тази структура с конкретно посочени длъжности и заплати фигурират предвидените бройки за осъществяване на дейностите в РМД-Мошино. Въпреки изложените подробни мотиви за оптимизиране дейността на РМД – Мошино и по големите възможности за кандидатстване по проекти, реално едно обособено звено в кметство Изток се прехвърля на подчинение на Община Перник. Това действие може да бъде извършено само със структурни промени, които да обосноват измененията в подчинението.

С предвиденото в заповед №75/18.01.2012 г. финансово, оперативно и организационно подчинение на Община Перник се изземват координационните функции на кмета на кметство Изток, но тази промяна не е направена по надлежния ред. В този смисъл се споделят изложените мотиви на областния управител, че по този начин се променя структурата на Община Перник, която е утвърдена от Общинския съвет без да е поискано съгласуване. Правилно е прието, при издаване на отменителния акт, че е налице допуснато нарушение на материалния закон, което обосновава отмяната на заповед №75/18.01.2012 г.

Изложените мотиви в заповед № РД-09 от 31.01.2012 г. на Областен управител на област Перник относно допуснато нарушение на чл.8, ал.1 от ЗОБС, не се споделят от съда. Доколкото заповедта на кмета касае само структурната подчиненост на РМД-Мошино, не е налице нарушение на цитираната правна норма от ЗОБС. Собствеността и правата които произтичат от това за Община Перник не са засегнати, поради което не е налице противоречие със закона, така както се твърди в заповедта на областния управител. Неотносимостта на част от мотивите на отменителната заповед към установената по делото фактическа обстановка не променя крайния извод за нейната законосъобразност.

Атакуваната заповед е законосъобразна, издадена от компетентен орган в установена форма при спазване на процесуалните и материални норми, а подадената срещу нея жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на направените

разноски е неоснователно по аргумент на противното на чл. 143 ал. 1 от АПК.

Ответникът е претендирал да му бъдат присъдени разноски по делото - юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на спора, на основания чл. 143 ал.4 от АПК, искането е основателно и на Областна администрация на област с административен център гр. Перник, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определено на основание чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 предложение последно вр. ал. 1 от АПК съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кмета на Община Перник срещу заповед № РД-09 от 31.01.2012 г. на Областен управител на област Перник.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати в полза на Областна администрация на област с административен център гр. Перник, сумата от 150,00 лева /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ:/п/